

pàs del temps i dels progressos de la humanitat. Necessitem els que senten neguits d'un constant millorament. I aquests homes ja els tenim. I no són pas precisament, els que voldrien aquells que amb tant d'enteniment i de sornagueria demanen *homes aptes*.

REMIGI JUNCA

En la inauguració del nou Centre

Fa pocs dies que vaig fruir el goig de respirar els aires d'aquesta Vllanova vostra i quasi també meva, car en ella he lluitat i passat hores d'angoixa al costat vostre, sempre defensant amb braó els ideals de llibertat; veient amb goig el gest honorós i viril que heu tingut creant un centre d'Estat Català, que sota el guiatge del nostre cabdill Francesc Macià, per primera vegada pot veure's a Vilanova, aplegant-s'hi en ell esperits lluitadors i abnegats. Com me plauria, companys, en aquests moments estar al costat vostre, dient ben alt i amb tot el cor: Queda inaugurat el Centre d'Esquerres-Estat Català!, poguent lluitar a l'ensem contra els mesquins que en moments tan necessaris d'unió no tan sols deserten del camp d'operacions, sinó que blasmen dels homes que fins avui no han fet més que sacrificar-se en profit nostre i de la nostra Catalunya; diuen aquests éssers ruïns que ens hem vengut Catalunya; ¿podeu creure, amics, que hi hagi algun fill que es vengui a sa mare, com no siguin ells que tota la vida hi han mercajejat?

Des d'aquestes terres esquerpes i eixorques de simpatia vers nosaltres, car no comprenen, no volen comprendre el nostre problema, des d'eixes terres, on me trovo poc menys que exiliat, m'adhereixo a l'acte d'avui recomanant-vos la mateixa fermesa i democràcia que fins ara heu tingut i conteu-me sempre com un company de lluita com en altres temps; encara que allunyat de vosaltres, estic constantment identificat amb tots els vostres anhels de llibertat.

Companys, hem d'unir-nos per a donar la batalla sota la gloriosa ensenya d'Estat Català (amb l'Esquerra Republicana o sense ella si ens jugaven una mala partida) per aterrar d'una vegada per sempre als puntals de l'últim *borbó* i als savis de Madrid que tant ens combaten. Nosaltres hem estat, som i serem sempre al mateix lloc, al lloc dels homes honorats, liberals, demòcrates i separatistes.

Amb un visca l'Estat Català amb tota l'ànima, al venerable cabdill Francesc Macià i als seus homes, m'uneixo a aquest acte de cordialitat.

CRISTÓFOL MARTÍ

Escatrón, octubre de 1931.

Truculència

Va ésser en els últims anys del segle passat que l'alta societat de la nostra terra, va cometre l'escàndol més vergonyós de l'època.

Un humil sacerdot de la plana de Vic, amarat d'entusiasme per les costums i llenguatge de la terra on havia nascut, forjava en la seva feconda ment de poeta, hermosíssims versos i poemes que a l'eixir tan aïrosament de sa ploma, havien d'ésser com sages coronades de glòria, portadores de son nom i del nom de sa estimada Catalunya, molt més enllà dels mars i de les fronteres.

L'autor de *L'Atlàntida*, havia d'ésser devorat per la mentida i la calúnnia (en l'extrem de fer lo passar per boig) per l'alta societat barcelonina, solament pel fet de recomenar a la se-

nyora del Marquès de Comilles que fes més caritat i menys escàndols.

L'orgull i el brill de l'or pogué molt més que l'amor al pròxim, que recomenava l'immortal Jacint Verdaguer.

Avui Catalunya es troba en una situació plantejada igualment que en els últims anys del segle passat, la mentida i la farsa resten en peu.

Fixeu-vos-hi bé, amics treballadors: Francesc Macià ha vingut de l'exili per a portar la llibertat a Catalunya, però junt amb ella, llibertat social. Catalunya fins ara havia estat en mans dels capitalistes que en nom de les nostres llibertats engroixien les seves caixes de cabals; ell i ningú més que ell, acompanyat de la seva noble història, ha trencat aquesta tradició tant de classe, i ha fet el que no havia pogut fer fins ara cap català, ha fet sentir el problema de Catalunya a tots aquells homes que no l'havien sentit mai i que fins l'havien combatut. Tant és aixís que el problema de Catalunya ara es viu dintre els tallers i les fàbriques.

Però cal estar alerta, perquè tots aquells senyors que es veuen despresigats, junt amb els seus seguidors, aixequen nuvolades tan espesses i negres plenes de verí, que cauen sobre de les masses populars com rierades de fang, per a portar el més gran confusióisme. Hem de remarcar que si amb el poeta de *Canigó*, van poder aconseguir arreballar-li lo que ell més estimava, a don Francesc no ho logran; per sobre la mentida i la calúnnia, hi ha la veritat, i aquesta els homes d'Estat Català estem disposats a defensar-la fins on calgui. No ho oblidem massa aviat, fem memòria de què hi havia molts obrers que per defensar l'obra d'En Macià demanaven armes, deien que armessin el poble. Sí—va dir ell—, jo armaré el poble, però l'armaré d'una biblioteca per cada treballador i el camp de batalla serà el taller, o el laboratori, o les aules de l'Universitat.

Aquest armament fa més por a la Patronal perquè davant d'un poble armat amb armes de guerra, hi ha la guàrdia

civil, la policia i l'exèrcit, per arrollarlo; semblar els carrers de víctimes i omplir les presons; però davant d'un poble cult i intel·ligent, el problema social no es discuteix al carrer i la Patronal forçosament ha de quedar a segon terme i reconèixer que els obrers són ja conscients.

Obrers de Catalunya! El nostre problema, és un problema de Pàtria, però també ho és de Cultura, ho és per tot allò que es necessita per a fer gran i lliure un poble; per això Estat Català abraça tots aquests petits problemes bàsics que en conjunt formen la sobe- rania nacional de Catalunya.

Cal contrarrestar la truculència dels nostres burgesos. Els homes d'Estat Català farem sonar tots els corns amb sò d'alerta, no tan sols denunciant els homes d'extrema dreta, si que també per tots aquells que disfressats de treballadors fan pacte comú per enderrocar el camí gloriós del nostre cabdill.

Per la federació dels pobles lliures del món hi trobareu el nostre esforç.

JOSEP O. D'AGRAMUNT

Vicents Puerto i Ventura

FUSTER - EBANISTA

Pressupostos d'obres

Especialitat en projectes
per a botigues i despatxos

Restauració i trasllat de mobles

Fruita, 2 : Vilanova i Geltrú

ROCALLA, S. A.

Rambla Estudis, 14, i Canuda, 2 - BARCELONA

Materials per a teulades, celrasos, revestiments, embans, etc.; Canals amb unió especial, tubs per a conducció d'aigües, dipòsits de 60 a 200 litres amb les tapes corresponents, dipòsits per a waters, voltes per a construcció de sostres, materials de ciment i amiant comprimit, planxes acanalades.

Agència i dipòsit
a Vilanova i Geltrú:

Rambla Principal, 122

Cristòfol Bernadó

Despatx : Rambla Ventosa, 19